

ת"פ 52992/01/15 - מדינת ישראל נגד שלמה בן יצחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 52992-01-15 מדינת ישראל נ' בן יצחק

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל אשכנזי

נגד
הנאשם שלמה בן יצחק
ע"י ב"כ עו"ד אפנאן חליפה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע 2 עבירות איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז, 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובביצוע עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 334+335(א)(1) לחוק העונשין.

2. בקליפת אגוז אציין, כי בהכרעת הדין ביחס לאישום הראשון קבעתי כי ביום 5.6.14, בגינה ציבורית הסמוכה לרחוב שקד 41 בתל אביב (להלן: "**הגינה**"), בעת שלקח מר ע.א. (להלן: "**המתלונן**") את בנו בן ה-4 לעשות את צרכיו, (להלן: "**המקום**") הגיע כלבו של הנאשם למקום. המתלונן רקע ברגליו כדי להבריא את כלבו של הנאשם מאחר ובנו נבהל מכלבו של הנאשם. בנסיבות אלו הגיע הנאשם למקום, ובהמשך איים הנאשם על המתלונן בכוונה להפחידו או להקניטו באומרו כי יסגור איתו חשבון ויזיין אותו. ביחס לאישום השני קבעתי כי ביום 9.6.14 בשעה 16:30 לערך, לאחר שאסף המתלונן את ילדיו מהגן ובעת שהלך עם שני ילדיו הקטינים בני 3 ו-4 בגינה, כשאת אחד מילדיו נשא ואילו ילדו השני הלך לצידו, ישב הנאשם בגינה כשידו מלופפת ברצועת ברזל גדולה כשכלב גדול הסתובב באופן חופשי בגינה. הנאשם ניגש אל המתלונן ושאל אותו אם נרגע, המתלונן השיב לו כי היה רגוע, והנאשם הוא זה שהיה עצבני. בתגובה איים הנאשם על המתלונן באומרו כי "אם לא החברים שלך הייתי מזיין אותך" והחל ללכת. בהמשך הנאשם הגיע אל המתלונן בהליכה מהירה והיכה את המתלונן עם רצועת הברזל בראש ובגב. בנסיבות אלו המתלונן זרק את ילדו על הדשא בגינה החל להתגונן עם התיק של ילדו שהכיל מגבונים, בקבוק מים וכיו"ב. שכנה של המתלונן צרחה על הנאשם ולקחה את ילדיו של המתלונן שהיו מגואלים בדם לביתו ולמתלונן נגרמו חבלות בראש, בעורף ובגב. המתלונן פנה לטיפול רפואי בבית החולים, שם בוצעה למתלונן הדבקה של הפצע בעורף.

3. ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות אלימות חמורות שהינן מכת מדינה כאשר העבירות בוצעו בשני מועדים שונים, כלפי אותו מתלונן. עוד טענה מדובר בעבירות אלימות ברף חומרה גבוה, הן בשל השימוש בשרשרת ברזל והן בשל העובדה כי האלימות בוצעה במקום ציבורי לעיני ילדיו הקטינים של המתלונן.

בנוסף טענה כי מדובר בשני אירועים נפרדים. ביחס לאירוע הראשון טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר. ביחס לאישום השני טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר ועתרה להטיל על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות, פיצוי הולם למתלונן והתחייבות כספית.

4. ב"כ הנאשם הגישה מסמכים, הפנתה לפסיקה ועתרה בטיעוניה לעונש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ושל"צ ולחילופין עתרה להטיל על הנאשם חודש-חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות ולהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות בשני האירועים אירוע אחד, לאור המסכת העובדתית הדומה וסמיכות הזמנים. עוד טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל וכן טענה כי מדובר באירוע עם רף חומרה נמוך.

עוד טענה כי להתחשב בחלופי הזמן, בכך שמדובר באירוע ספונטני, בכך שלמתלונן לא נגרם נזק חמור שכן לא נזקק לתפרים אלה להדבקה ושחרר מבית החולים לאחר מספר שעות. בנוסף עתרה להתחשב בכך שמדובר באירוע נקודתי שאינו מאפיין את הנאשם, הנעדר הרשעות קודמות ולא נפתחו כנגדו תיקים נוספים וכשלאחר האירוע ועל אף שהנאשם והמתלונן התגוררו באותה שכונה לא אירעו בניהם אירועים נוספים. כיום הנאשם אינו מתגורר בתל-אביב, נשוי ואב לתינוק אשר מפרנס את משפחתו שכן אשתו אינה עובדת, ובאם יוטל על הנאשם עונש מאסר, לרבות בעבודות שירות, הנאשם ומשפחתו ינזקו.

5. הנאשם עתר לבית משפט להתחשב בו. ציין כי מדובר במעידה חד פעמית ושמאז האירוע לא הזיק לאיש, כן ציין כי הוא מפרנס יחיד ואב לתינוק.

6. מתסקיר שירות מבחן אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו עולה כי הנאשם נשוי בשנית אב לתינוק ועובד כטבח. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם התקשה ליטול אחריות על התנהלותו והפחית מחומרת מעשיו תוך שהדגיש שנעשה לו עוול ושהוא הקורבן ולא המתלונן. הנאשם שלל צורך בטיפול בתחום האלימות ושירות המבחן העריך שבהיעדר התערבות טיפולית, קיים סיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד ונמנע מהמלצה.

7. מחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות עולה כי הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות.

8. הנאשם הורשע באישום הראשון בביצוע עבירת איומים ובאישום השני בביצוע עבירות איומים ופציעה בנסיבות מחמירות. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), אני קובעת כי המעשים שביצע הנאשם באישום הראשון ובאישום השני מהווים אירוע אחד לאור סמיכות הזמנים, והעובדה כי האירוע נשוא האישום השני החל תוך שהנאשם התייחס לאירוע המתואר באישום הראשון.

9. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות איומים ופציעה בנסיבות מחמירות עניינו הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני פגיעה שלא כדין בגופו ובחיו.

בפסיקה נקבע כי על המבצעים עבירות אלימות באמצעות נשק קר יש להטיל עונשי מאסר וכן נקבע כי על בתי המשפט למגר את השימוש באלימות פיזית ומילולית כאמצעי לפתרון בעיות. (ראה לענין זה לדוגמה רע"פ 3555/16 **אילן יחיה סברי נ' מ"י** [4.5.16]); ע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' דני ברזינסקי** (22.3.10); ע"פ 4330/12 **דעאס נ' מדינת ישראל** (5.11.12). לטעמי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות ובראי הפסיקה נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל (ראה לדוגמה עפ"ג (מרכז) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' עמרם טל** (30.6.13); עפ"ג (מרכז) 37836-04-15 **מדינת ישראל נ' ולדימיר רדאוש** (21.6.15);

ת"פ 10016-07-12 שלום ת"א **מדינת ישראל נ' י.ב.** (5.3.14); ת"פ (ב"ש) 41932-09-14 **מדינת ישראל נ'**
יוסף (11.1.15).

10. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפניי עמדו לנגד עיניי, בנוסף למתחם העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם, מסמכים שהגישה ההגנה, ותסקיר שירות מבחן. עוד עמדו לנגד עיני, היותו של הנאשם נעדר הרשעות קודמות, חלוף הזמן, העובדה כי לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, הפגיעה בנאשם שמעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל ובמשפחתו, באם אגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ומצבו הכלכלי.
11. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת אלימות לרבות עבירת איומים.
- ג. הנאשם יפקיד בקופת בית משפט השלום בת"א פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בכל ראשון בחודש, החל מחודשיים מתום ריצוי מאסרו. אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.
- המאשימה תמציא את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,500 ₪ לא יאוחר מהיום בשעה 15:00 להימנע במשך שנתיים מלעבור על העבירות בהן הורשע, לא תחתם ההתחייבות יאסר ליומיים.
- ככל שקיים פיקדון שאין לגביו החלטה שיפוטית קודמת וככל שאין מניעה על-פי דין, יוחזר הפיקדון לידי הגורם שהפקידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

מזכירות ביהמ"ש תמציאעותק של גזר הדין לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.